

1-11-33

1-11-33

3 1/2 x 2 1/2

14-15 TH.
COWLEY

16th-19th

מִמֶּנֶה | שִׁבְתָּ מִשִּׁישׁ וּלְבִינוּ נִהַפְּרָה לְחִפְרָה
 מִחֲדָלֵנוּ | נִפְלָה עֲטִידַת רַחֲמֵינוּ מִי נֶחֱלָה
 כִּי חֲטִיאתֵנוּ | עָלָה הִיא רָחֵם לְבִינוּ עַל מַלְאָה
 חֲטִיבוּ עֵינֵינוּ | עַל הַר יִירֹךְ שִׁשְׁמִים שְׂרָעֵלִים
 הִלְכֵנוּ בִּי |

חֲתָה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֹמֶךְ לְדֹרֹר
 דָּרֹר | לְמִי לִנְכַח תִּשְׁכַּחֲנוּ הַעֲזֹבֵנוּ לְחֹרֶךְ
 יִמִּיהָ | הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה מִלֵּץ וּנְשׂוּבָה חֲדָשׁ
 יִמֵּינוּ כְּקֶדֶם | כִּי חֵם מִדָּמִים מִדֹּמֵתֵנוּ הָעֲכָתָה
 עֲלֵינוּ עַד מוֹתָהּ |

הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה מִלֵּץ וּפֶ

בִּימֵי יַחֲזִיקֵי הַיּוֹם
יַחֲזִיקֵי הַמִּלֵּךְ

וְהָיָה
כִּי יִשְׁכַּח

מִהַיְדוּתוֹ כִּי יִשְׁכַּח וְעַד־יָמָיו וְיָמָיו מִדִּינָה
בִּימֵי הַחֵם כְּעֵת הַמִּלֵּךְ עַל כָּסֵי מִלְחָמָה
וְיִשְׁכַּח בְּטִיחַת הַבִּירָה בְּטֵמַת טָלוּט לְחֹלֵי עֵשֶׂה
מִטֵּה לֶכֶד טָרִיד וְעַבְרִי חֵיל פָּרֶס וְמִרְיָה
הַפְּרִת־מִיָּה וְטָרִיד הַמִּדְיָנוֹת לִפְנֵי בַּהֲדוּתוֹ
אֶת עֵשֶׂה כְּבִיד מִלְחָמָה וְיָהֳרָה תַּפְחֵהוּ
גְדוּלָּתוֹ יִמֵּיהֶם רַבִּים טִמְיוֹנִים וְמוֹת יָהֳ
וּבְמִלְחָמָה הַיָּמִים הַחֵלֶה עֲשֵׂה הַמִּלֵּךְ לֶכֶד
הַעֵשֶׂה הַנְּמִיחָה בְּטִיחַת הַבִּירָה לְמִצְרַיִם וְעַר
קֶטֶן מִטֵּה עִבְעֵת יָמִים מִחֲדָר גִּיטָה בִּירָה
הַמִּירָה חֵדֶר מִפָּס וְתַחֲתֵה וְיָהֳ בַּחֲבִיל בִּיחַ
וְיִהְיֶה עַל גִּלְיָה כֶּסֶף וְעַמִּיחָה טִיט מִטְרָה
וְהֵב יִכְסֶה עַל רִכְכָת בַּהֲטִי וְיִטֵּשׁ וְיָהֳ וְסִחֲרֵה
וְהַשְׁרִית בְּמִי וְהֵב יִכְלֶה מִכֹּלֶם שִׁחֲכָה וְיִיץ

חֲטָאוֹת

מלכות רב כח המלך והנתינה ברת ארץ אונס
כי כן יסר המלך על כל רב ביתו לעשות פריץ
איש ארצו

עטתה משה נטתה בית המלכות ונטתה
למלך ונטתה בית השבטי כנען לב
המלך ביי המלך ונטתה בזה חרבות בנה
והנתינה וזה ונטתה לנטתה המלך
המלכות וזה פני המלך ונטתה וזה
והנתינה המלך לפני המלך בנתה מלכות
והנתינה המלך והנתינה וזה כי טובה
מזה היא והמלך המלך ונטתה וזה
המלך וזה בזה המלך וזה המלך
מזה וזה בזה

וזה המלך וזה המלך וזה המלך
כי כן רב המלך לפני המלך וזה
וזה המלך וזה המלך וזה המלך

מִרְסָנִי מִמִּוֶּכֶן שֶׁבִּעַת שְׁרֵי פֶרֶס וּמִרֵי רִיחֵי פְנֵי
הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁבִים רַחֲשִׁינָה בְּמַלְכוּת | כִּרְתֵּי
מִהַלְעִיּוֹת בְּמַלְכָּה וְשִׁתִּי כֹל חֹשֶׁר לֹא טַעֲמָה
חֵת מִדְּמֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשִׁירוּשׁ בֵּית הַסְּרִיסִים
וְיִחְמֹר מִמִּוֶּכֶן וְלֹא הַמֶּלֶךְ
וְהַשְּׂרִיס לֹא עַל הַמֶּלֶךְ לְבִרְיָה וְשִׁתִּי הֵם
הַמַּלְכָּה כִּי כָּל הַשְּׂרִיס וְכָל הָעַמִּים
חֹשֶׁר בְּכָל מִדְּמֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשִׁירוּשׁ | כִּי
יִכְחָדְבֵר הַמַּלְכָּה עַל כָּל הַנְּכִיִּים לְהַבְיָרָה
בְּעִלְיָהּ בְּעִינָהּ בְּמִדְּמֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשִׁירוּשׁ
חֹמֶר לְהַבְיָרָה חֲדָשִׁים הַמַּלְכָּה לְפָנָיו וְיִחְמֹר
בָּהָם | וְהֵיכָּה הִזָּה הַחֲמִירָה שְׂרִיט פֶּרֶס וּמִרֵי
חֹשֶׁר שִׁמְעוּ חֵת רֹבֵר הַמַּלְכָּה לְכָל שְׂרִיט
הַמֶּלֶךְ וְכִרֵּי בִזְיָן וְחֵת
חֵס עַל הַמֶּלֶךְ טִיב יִכְחָדְבֵר מַלְכוּת
מִלְכָּנִי וְיִפְתַּח בֵּיתִי פֶּרֶס וּמִרֵי וְלֹא יִטְבֹּר

מִשִּׁיר לַמֶּלֶךְ וְשִׁיר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ מִחֲשִׁיבוֹת
וּמִלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעְיוֹתָהּ הַטֹּיבָה מִמֶּנֶּה
וְנִשְׁמָע פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ מִשִּׁיר יְעֻזָּה בְּכֹר
מִלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הָיָה וְכָל הַנְּשִׁים יִתְנוּ יָקָר
לְבַעְיָהָם לְמַגְדִּיל וְעַד קֶטֶן וַיִּיטֵב הָרַבֵּר
בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַנְּשִׁים וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ מִדָּבָר
מִמֶּיֶךָ וַיִּשְׁלַח סָפְרִים אֶל כָּל מְדִינָתָהּ
הַמֶּלֶךְ אֶל מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְאֶל עַם
וְעַם כָּל־שִׁוְנוֹ לְהִיטֵת כָּל־אִשִּׁי שִׁירָה בְּבִירָתוֹ
וּמִדָּבָר כָּל־שִׁוְנוֹ עַמּוֹ

וְאֶחָד הַדְּבָרִים הַאֵלֶּה כְּשִׁיר חֲכָמִים
הַמֶּלֶךְ מִחֲשִׁבוֹתָיו זָכָר מִתְּנוּתָהּ וְאֶחָד
מִשִּׁיר נְשִׁיָּה וְאֶת הַנְּשִׁים נִגְזַר עָלֶיהָ וַיֹּאמְרוּ
נִגְזַר הַמֶּלֶךְ מִנְּשִׁירָתוֹ יִבְרָכֶנּוּ לְמִיָּה
נְשִׁיָּה בְּתִילּוֹת נִיבּוֹת מִדָּבָר וַיִּפְקֹד
הַמֶּלֶךְ פְּקִידֵי־כֹסֶם מִדִּינֵת מִלְּכָמָר

ויהי כהן ויהיה כהן נערה בתולה טיבת כדוריה
 מל שושן הבירה מל בית הנשיים מל יד הנשי
 סרים המלך נשיים הנשיים וכתוב המלך יהוה
 והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלוך
 תחת וטת' ויטב הרב בעיני המלך ויעש כן
 ויט' יהוה היה בעיניו הבירה
 ויט' מלך כן יחיד בן שימני בן קיטי ויט'
 ימיני מלך הגולה מירושלם עב הגולה
 אשר הגולה עב יתנה מלך יהודה מלך
 הגולה נבוכד נצר מלך בבל ויהי מלך יהודה
 הדסה היא וסתר בת הדין כי הין לה מלך
 ואם והנערה יפת תואר וטיבת כדוריה
 ובסירת מביה וזמנה לחתה מלך פל' לבית
 ויהי בהנשיים רב המלך ויהי ובהנשיים
 נעירות רבות מל שושן הבירה מל יד הנשי
 ותלך מסתר מל בית המלך מל יד הנשי טיבת

הנשיה | והיטב הנטרה בעיניו ותטור חסד
 לפניו ויבהל את המרוקיה ויהי מינותיה לתת
 לה ויהי טבע הנערה הרמויה לתת לה מבית
 המלך מינה ויהי נערה ויהי לנדה בית הנשיה
 ויהי הנדה ויהי חת עבה ויהי מוריה כן
 מורכי יפה עליה מיני רח הקד | ובכ יום
 יום מורכי מיהלך לפני חצר בית הנשיה
 לרעת את טלוח ויהי חסד ויהי עניה פה | ויהי
 הר נערה ונערה רבוי חל המורה מחשבות
 מקץ היותה לה כרת הנשיה טיט טיט חרש כן
 כן ימלאו ימי מרוקיהן שיטה חרש | ממוק
 המור וטיטה חרש | בטיט ויהי מור
 הנשיה | ויהי הנערה ביה חל המור
 תאמר יתן לה רבוי נעמה מבית הנשיה
 בית המור | בנדה ויהי חסד ויהי טיט
 חל בית הנשיה טיט חל טיט טיט חל

לו המדר ומדרכי לו יכרע ולא יטהחורה
 ויחמירו עברי המלך מיטיר בשיער המלך לנייר
 למדרכי מהוטהוטה עובר מהמיכות המלך
 ויהי במדרס מליי יום ויום ולא שימנה מליהס
 ויגידו להפיו לרמות היעמדו מהדברי מדרב
 כי הנזר והס מיטיר הוא יחור וירא המלך כי אין
 מדרב כורע ומשיחהו לו וימלא המלך חמה
 ויבז בשיניו לשלח יד במדרכי לבחור כי הקיור
 רי מהעס מדרכי ויבקש המלך להשיג יד מה
 כל היהוויס מיטיר בכל מלכות מחשורוטי
 עס מדרכי בחרטי הרומניו היום חרטי ניסן
 בעתה טתיס עטירה למלך מחשורוטי הפיר
 פיר דמי הקנור לפני הפל מיום ליום ומחלה
 לחדש טתיס עטיר היום חרטי מדר
 ויחמיר הפל למלך
 מחשורוטי יטיר עס

כחורס

מחיר מפורד ומפורד בין העמים בפר מדינות
מזכותך ודעה שונות מכל עת ודעת דרתי
המירר חיינה עוטיה ולמירר חיינה עוטיה להעתיק
חס על המירר נירב יסתר לחסיה ועמדת מרפס
מכר כסה מטיחול על ידי טיטי המרמזה והקביא
חול גבוי הכירר ייסר המירר חות טבעתו מער
ידי ויהנה להמין טן הכותהו המהגי יסר
היהודים ויהמיר המירר להמין הכסה עתני לק
הענה לעטיהבי כנניב בעינה ויהמירר ספול
המירר בחרש הראשון בטלנה עטיר יסר בו
ויסתר ככל משר יסרה המין חול מחטרתפני
המירר חול הפחות משר טל מדינה ומדינה וחול
עדינה ועב מדינה ומדינה כמנה יעב יעב
כלטוני כלס המירר מחטיריני נפתב ונחתס
בטענת המירר יעטירר ספריס ביה הרעיה
חול כל מדינות המירר להטמיה להרנן ילמפר

וְהָיָה כָּל הַיְּהוּדִים מִכַּעֲרָ וְעַד זֶקֶן טָהוֹר וְכָל בְּיָסֵד
 מִיָּמֵינוּ בְּשִׁלְשִׁי עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵה עָשָׂר הָיָה
 חֹדֶשׁ יָדֵהּ יִשְׂרָאֵל לְבִיז פֶּתַח הַמֶּלֶךְ
 לְהֵנֶתָּה וְהָיָה בְּכָל מַדְיָנָה וּמְדִינָה מִיָּדֵי וְכָל
 הָעָמִים לְהֵיוֹת עֲתִידִים לֵידֹם הָאֵל הָרִימִים
 יִכְמֹל רַחוּמֵיכֶם בְּרַב הַמֶּלֶךְ וְהָיָה נִתְּנָה בְּעֵינֵי
 הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יִשְׁמַח לְשִׁתּוֹת וְהַעֲבִיר
 טִוְשָׁן נְבוֹכָדְנֶצַּר וְכִדְרָב
 יִרְעוּ וְהָיָה כָּל מִשְׁרֵי נַעֲשִׂיה וְיִהְיֶה מִרְדֵּי אֵת
 בְּגִידֵי וְיִלְבָּשׁ שִׁי וְיִפְרֹץ וְיִכְמֹל בְּתוֹךְ הָעִיר
 וְיִזְעַק וְיִשְׁעָה גְרוּדָה וּמִדָּה וְיִבְמָ עַד לִפְנֵי שֵׁשׁ
 הַמֶּלֶךְ כִּי חָיָה לְבָח מִלְּשֵׁנָה הַמֶּלֶךְ בְּלִיטֵי שֵׁשׁ
 וּבְכָל מַדְיָנָה וּמְדִינָה מִיָּדֵי מִשְׁרֵי דָבָר הַמֶּלֶךְ
 וְהָיָה מִנֵּי חֶבֶל גְּדוֹל לִיהוּדִים וְיִכְמֹל וְנִכְשֵׁי
 וְכִסְפֵּי שִׁי וְיִפְרֹץ יִכְשֵׁל רַבִּים וְהַבְּיָדִים נִשְׁתַּחֲוִי
 מִסְתַּר וְסִרְסִיָּה וְיִצְרִי לָהּ וְהַתְּחַלְחַל הַמֶּלֶךְ

מימר ותשולח ברגליו והלביש את מרחבי וו
 ולהסיר שיקו מיטליי וילח קבל ותקרח מסתור
 להתק מסרית המולך אשר העמיד לפניה
 ותבואה נול מרחבי לרעות מה זה יטל מה זה
 יטח התק אל מרחבי אל רחוב העיר אשר
 להנשיג המולך ויגדלו מרחבי את כ
 אשר קרהו ואת פרטית הכסה אשר חפץ
 המין לשיקול טיגני המולך ביהורייס ומכר
 ואת פתעקן סתב הדת אשר נתן בשיטין לה
 והשמידה טקן לו להראות את מסתור ולקנין
 והוא ואת נפילת לבא אל המולך להתחמק
 לבקש מלפני עמל עמיה ויבא התק ויגד להסת
 ותוציא ברגליו ותאמר ויסתר להתק
 ותביאה נול מרחבי כל עברי המולך ועמ
 מרחבי המולך יורעיה מנור כל מיטיומה
 אשר בראיה המולך אל החור הפנמיר

וַיֵּבֶן לָהּ יִקְרָא וַחֲתָנָהּ לְהַמְיִת לָבָד מִמִּשְׁכַּן
וַיֵּבֶן לוֹ הַמִּלֵּךְ אֶת טִרְבִּיט הַהֵב וַחֲתָנָהּ
לֹא נִקְרְאוּתָהּ לָבָד מִלְּהַמְיִת זֶה טִרְבִּיט יוֹסֵף
וַיִּקְרָא לְמִדְרָכָהּ מִסְתָּר וַיִּמְכֹּר מִדְרָכָהּ
לְהַטִּיב מִלְּמִסְתָּר מִלְּתִרְמִי בְּנִסְטָר לְהַמְיִת
בֵּית הַמִּלֵּךְ מִכָּל הַיְּהוּדִים כִּי אִם הַחֹדֶשׁ הַחֲדָשִׁי
בַּעֲתָהּ הַזֹּאת רִיחַ וְהַפֶּלֶא יַעֲמֵד לַיְּהוּדִים מִמֶּלֶךְ
מִדָּר וְהָיָה וְכִי תִבְרָךְ תִּמְכֹּר וְכִי יִירָע אִם לֹעַת
כֹּזֶה הַנֶּעֱשֶׂה לְמַלְכוּת וְהַמִּלֵּךְ מִסְתָּר לְהַטִּיב
מִלְּמִדְרָכָהּ לֵךְ נָטוּס מִכָּל הַיְּהוּדִים הַנִּמְכָּרִים
בְּטִרְכָּן וַיִּכְמוּ עָלָיו מִלְּתִמְכָּרוֹ וְהָיָה שִׁלְשׁ
יָמִים לַיְלָה וַיֵּסֶן נָטוּס וְנִשְׁרִיתָ מִכִּידָה בֶּן וְבֶן
הַבָּיָה מִלְּהַמְיִת מִטָּר לְמַלְכוּת וְכַמִּשְׁכָּל מִבְּרִית
וְכַמִּשְׁכָּל וַיַּעֲבֹר מִדְרָכָהּ וַיַּעֲבֹר נָטוּ מִטָּר יְכֻנָּה
עָלָיו מִסְתָּר וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְהַלְבֵּשׁ מִסְתָּר
מִלְכוּת וְהַנֶּעֱמֵד בְּחֵדָה בֵּית הַמִּלֵּךְ הַפְּנִמִּי

נכח פתח הבית ויהי כרמיות המלך את חסתר
המלכה עומדת בחצר נשמה חן בעיניו וישט
המלך ואסתר את טרפו הזהב משר בידו
והקרב חסתר ותעברו שני השופטים ויאמר
לל המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתיך
על חצי המלכות וינתן לך ויאמר חסתר מס
על המלך ניום יום המלך והמין היום חור
המשיה משר עשיתי לו ויאמר המלך
מהרי את המין לעשות את דבר חסתר ויביו
המלך והמין מר המשיה משר עשיתה אסתר
ויאמר המלך ואסתר במשיה היום מה
שימלתך וינתן לה ויהי בקשתיך על חצי המלכות
העש ונתן אסתר ויאמר שימלתי ובקשתי
מה מימלתי חן בעיני המלך ואת על המלך
ניום לתת את שימלתי ולעשויה את בקשתי
יום המלך והמין מר המשיה משר עשיתה

והם נמחר מעשה כבוד המלך ויכח המן
 ביום ההוא שמח וטוב לב וכדמות המן את
 מורכבי בטעם המלך ולא הס ולא זע ממנו
 וימלא המן ער מורכבי חימה ויתאפר
 המן ויבא אל ביתו וישלח ויבא את מהביו
 ואת זרבי חשתו ויספר להם המן את
 כבוד עשרו ורוב בעריו את כל אשר גרלו
 המלך ואת אשר נשמו על השמים ועבר
 המלך ויאמר המן את לא הביאה אסתה
 המורכב עה המלך את המשתה אשר
 עשתה כי את חותני נס למחר וכן קדמו
 להם המלך וכל זה חיינו שיהיה בשר
 עת אשר מערובה את מורכבי היהודים
 יושב בטעם המלך ותאמר לו זרש
 משתיו וכל מהביו עשי עץ גבה חמש עשר
 חמה ובבקר אמור למלך ויתלה את מורכבי

עליו והמנה הכרך אל המטותה עיניה
וייטב הדבר לפני המן ויעני הכרך
בלי להרהר נורה שעת המלך

ויאמר להביו את ספר הזכרונות הנגזר
הימים ויהיו נקראים לפני המלך ויביטו
כתוב אשר הנזיר מירכבי על כתמיותו
שני סריסי המלך משומרי הסה אע"פ בקשו
לסלח לו במלך אחשוורוש ויחמרו
המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי
על זה ויאמרו נשי המלך מטרידו
ואי נעשה עמודי בר ויאמר המלך מי
בחסד והמן בא לחסד בית הכרך החיטונה
לומר למלך לתלות את מרדכי נגזר
העץ אשר הכין לו ויאמרו נשי המלך
אליו הנה המן עומד בחסד ויאמר המלך
במו יבא המן ויאמר לו המלך מה

לַעֲשֹׂהָ בְּחַיֵּי מִטְרָה הַמִּלֵּךְ חֶפֶץ בִּיקָרִי וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מֵי רֵמִי יַחֲפִיץ הַמִּלֵּךְ לַעֲשֹׂתָ יָקָר יִתֵּן
מִיָּמִי וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ חֵל הַמִּלֵּךְ חֵיט מִטְרָה הַמִּלֵּךְ
חֶפֶץ בִּיקָרִי בִּיקָרִי לְבִישׁ מִלְּבָשֵׁי מִטְרָה בִּיקָרִי
הַמִּלֵּךְ יָסוֹס מִטְרָה רַב־שִׁלִּי הַמִּלֵּךְ יִמְטֵר עַל־כֵּן
כֹּהֵר מִלְּכִיתָ בְּרִאשִׁי וְנִתֵּן הַלְבוּשׁ וְהַסּוֹס עַל־
יָד מִיטְרָה הַמִּלֵּךְ יַעֲרֹתְמִיָה וְהַלְבוּשִׁיָה
וְהַחֲמִיטִי מִטְרָה הַמִּלֵּךְ חֶפֶץ בִּיקָרִי
וְהַחֲכִיכִהּ בְּרִיחֵי הַעִיר וְקָרָא לַעֲנִי כֹהֵל
יַעֲשֶׂה לְחַיֵּי מִטְרָה הַמִּלֵּךְ חֶפֶץ בִּיקָרִי וַיֹּאמֶר
הַמִּלֵּךְ לְהַכֵּן מִהֵרָא וְיִתֵּן הַלְבוּשׁ וְהַסּוֹס
וְהַחֲכִיכִהּ בְּרִיחֵי הַעִיר לְמִדְּכֵי הַיְּהוּדִי הַיֵּשֵׁב
בְּשִׁמְרָה הַמִּלֵּךְ חֵל תֵּעַל רֵבֶר מִכָּל מִטְרָה הַבְּרִית
וְיִתֵּן הַמֶּלֶךְ וְיִתֵּן הַלְבוּשׁ וְהַסּוֹס וְיִרְבֹּץ מִרְתָּ
מִיָּדָהּ וְיִרְכִּיכֶהּ בְּרִיחֵי הַעִיר וְקָרָא לַעֲנִי כֹהֵל
יַעֲשֶׂה לְחַיֵּי מִטְרָה הַמִּלֵּךְ חֶפֶץ בִּיקָרִי וַיֵּשֶׁב

שיה במדק המולך
 המלך אחשוורוש ויאמר לחסונה המלכה מי
 היא זה ואיזה היא חסונה מליון לבו לעשרה קן
 והחמיר חסונה מי שיר ודוים המין הרבה הזה
 והמין נבגות מלפני המלך והמלכה והמלך
 הם בחמתי כושטתה היין מל גינת הביתן
 והמין שימור לסקט טיל נפסיו מואסתר המלכה
 כיראה כי כלתה מליו הרעה מואת המלך
 והמלך שוב כג' גינת הביתן מל בית מושגתה
 היין והמין נפסיל ניל המדנה אשר חסונה
 עליה ויאמר המלך הנס לכבית את המלכה
 עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המין
 חפי ויאמר חרבונא אחד מן הסריסים לפני
 המלך גס הנה העץ אשר נמשה חמץ למורכי
 חסונה דבר טוב על המלך נומד בבית המין
 גבוה חמטייה חמה ויאמר המלך תלויג עלי

ויהלל את המן עד העץ אשר הכין למירכא
רחמת המלך טובה

בית ההוא נתן המלך מחשבותיו לאסתר
המלכה את בית המן יבורר היהודים ומירכא
בא לפע המלך כי הגירה אסתר מה הוא לה
ויסר המלך את טבנתו אשר העביר מהמן
ויהנה למירכא ותשכח אסתר את מירכא על בית
המן ותיסר ויסר ותשכח לפע המלך ותפיל
לפע הגליל ותקד ותתחנן לו להעביר את רשת
המן המלך ומה מחשבותיו אשר חשב על
היהודים וישיט המלך לאסתר את טיביו
הזהב ותקס אסתר והעביר לפע המלך ותאמר
חס על המלך טוב ואם מתהי חן לפני וכשר
החש לפע המלך וטובה חס בעיני יסתר
להטיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא
המלך אשר כתב לחבר את כל היהודים אשר

ויטע נר היהודים בכל מדינות המלך כי איננה
 אוכל ראיה ברעה אשר ימנעו את עמם ו
 ויניכנה אוכל ראיה בארץ מולדתו
 וימנע המלך ויחטיוהו לאסתר
 המלכה ולמירכא היהודי הנה בית המן נהרתי
 ליחסתי ואיתי קלי על העץ על אשר שלחתי
 ביהודים וימנע כהני על היהודים כטוב
 בעיניכם אשר המלך ויחטיו בטובעת המלך
 כי כתב אשר נכתב בטעם המלך ונחתיה בטובעת
 המלך ויין להשיב ויחטיו ספרי המלך
 בחרש השלישי הוא חרש סוף בשלושה
 ונשיהם ביניהם כל אשר יטה מירכא ואל
 היהודים ואל האחרים ויחטיו ויט
 המדינה אשר מהודו נער כוש טובע ונשיה
 ויחטיו מדינה מדינה ומדינה ככתבה ונשי
 ונשי כלטיו ואל היהודים ככתבה ויחטיו

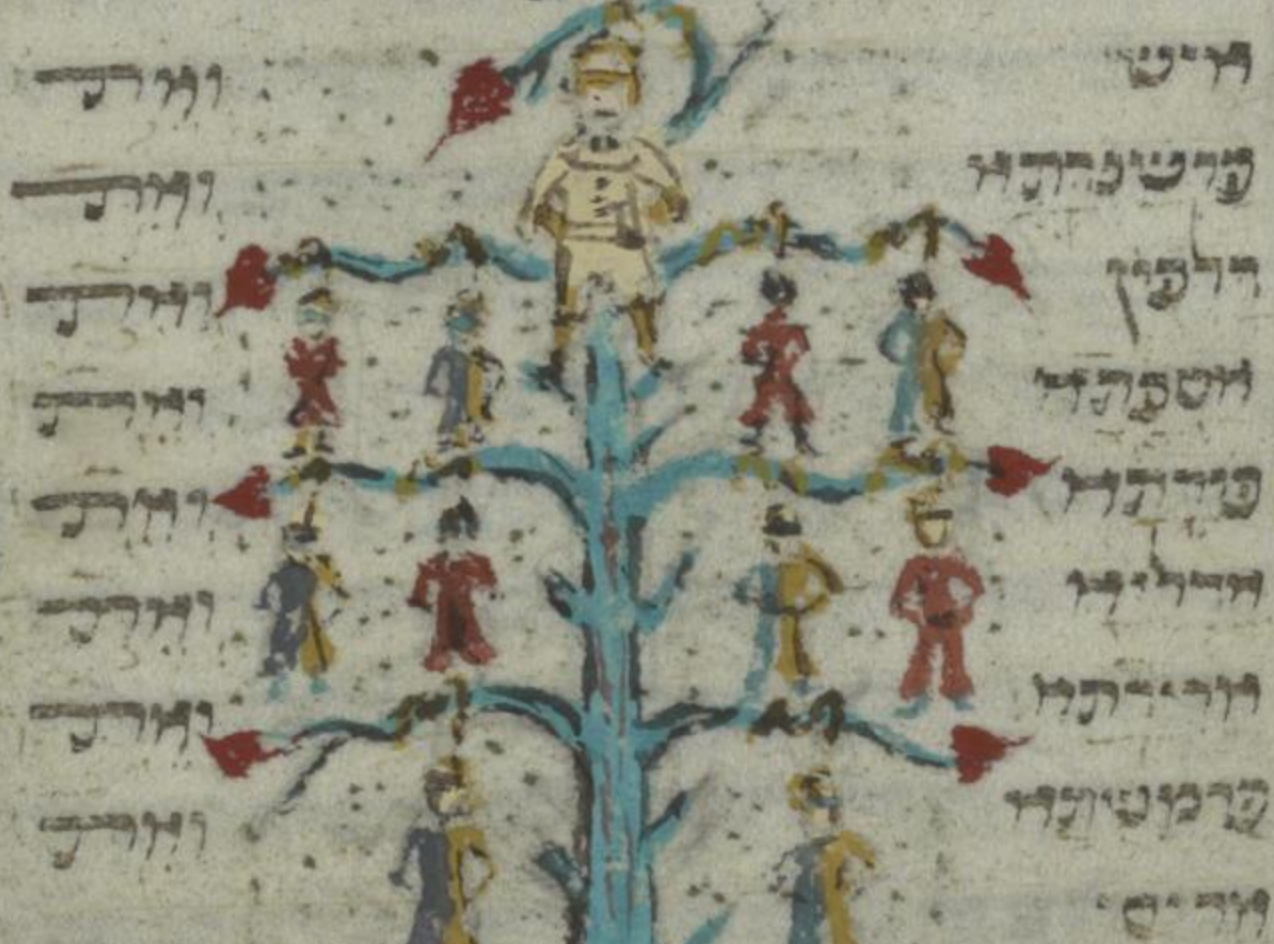
וכל שונא ויחיד במטה המלך מחזירי
 ויחיד במטה המלך ויחיד ספיר ביר
 הריני בסיס ריכב הרשע המחזירי
 בני המלך אשר סל המלך והחזירי אשר
 בכל עיר ועיר להקדש ולעקידה על ענה
 והשמיד והחזיר והחזיר מהכל חיל עב ומדינה
 הימים ויהי עב ונטיס ויחזיר לביר ביה
 חזר בכל מדינות המלך מחזירי בטלטה
 נשיר לחזק טיכס כנני החזירי חזק
 פתשן המלך והמלך חזק מדינה ומדינה
 גלוי לכל העמים להיות היהודים עתידים
 ליום הזה והמלך מחזירי חזק
 הרשע המחזירי יבא מנהל
 ורחוקים הדבר המלך וההת נהנה בשיטן
 הבירה ומחזר יבא מלפני המלך בלביט
 מלכות חזקה וחזק ועזרת והב גדולה ותמיד

בנין ודורקמן והעיר עושין סודות וטמחה
ליהודים היתה חורה וטמחה וטמחין ויקר
ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום
אשר דבר המלך והוא מצינו טמחה וטמחין
ליהודים משה ויום נחם ורבים מעמל המלך
מיתהררים כי ופך פחד היהודים נהיה
בטמחין נכחי חרש הוא חרש חורב בטמחה
נשיד יושבו אשר הקינינו המלך וחרש
והנשיות ביום אשר נשיבו ויהיה חורב
לשלוט בהם ומהפך הוא אשר ישיבו
היהודים המה בטמחין נהיה חורב היהודים
בטמחה במדינות המלך וחרש חורב
לשלוט יח המלך נשיד חורב ויהיה חורב
בטמחה כי נהיה פחדם בטמחה חורב ויהיה
נשיד המדינות והאחשריפטה והפחוד
ונשי המדינה אשר למלך מנשימים

וזה היה היום כי נפל פזח מירדכי עליהם
 כי הורג מירדכי בבית המלך ושמעו הורג
 הכל המדינות כי הורג מירדכי הורג ונורא
 ויהי היהודים בכל מדינותם מופת חרב והרג
 ומכרין וישטו ברב בשמחה כדכונס
 ובשטן הבירה הרב היהודים ומכר חמש
 ממונת מיש

יהודה
יהודה
עשרה

יהודה
יהודה

בני המזבזבז המדהים חזר היהודים הרגו ובעה
לא טרחו את ידם ביום ההוא בו מספר
ההנהגה בעיני הבירה לפני המלך ויאמר
המלך ואסדר המלכה בשומע הבירה הרג
היהודים ואבר חמט מחמת מיני יהודה
עשרה בני המזבזבז מדינות המלך מה
עשו ומה שימלה ויפתו לה ומה בקש
עוד ותעט והוא חסדו חס על המלך
טוב יפתו לה כחור ליהודים אשר בשומע יעשו
מדת היסוד ואת עשרה בני המזבזבז ער העץ
ויאמר המלך להעשיות כן ותעטו את בשומע
הם ביום מתבנה עשרה לחודש חור ויהרגו ב
בשומע טרחו מחמת מיני ובעה לא טרחו

מת ידע | ושמר היהודים אשר במדבר
 המלך נהלהו ועמד על נפשו ינוח ניהויה
 והדג בשמיהם חמשה יטבעה חלה ובנה
 לא סוחר מת ידע | ביה פילטה עשרה להרש
 אחד ונח במדבנה עשרה בו ועשה מתו ידע
 מעשה יטמחה | והיהודים אשר בטוש
 נהלהו בשלטה עשרה ידע בו ובמדבנה עשרה
 ידע בו ינוח במדבנה עשרה בו ועשה מתו ידע
 מטמחה ושמחה | על כל היהודים הפרושים
 היטבם בערי הפרושים עשרה ידע ידע מדבנה עשרה
 להרש מדר שמחה ומעשה ידע טוב ומשליח
 מניה ידע להנהו | יסתוב מדרש מתהדרים
 המלה יטמחה ספרים אל כל היהודים אשר
 בכל מדינות המלך אחסיהוטי הקרובים
 הדחוקים | להיה עליהם להיות עשרה ידע
 ידע מדבנה עשרה להרש מדר ומת ידע חמשה

7150.61

דייק דברי הפירוש המורה ונכתב בספר
 ויטה המדרש מחטרוני מסע
 המדרש ומהימים וכל מיטתה תהפך וגבירתה
 תפנית גרולת מדרש אשר עליו המדרש הלוח
 הסכתובים על ספר דברי הימים למלכי מירי
 ופרס כי מדרש היהודים מיטתה למדרש מחטרוני
 וגבול ליהודים ורב וריכוי לרוב מחיו הוהסניב
 לנמי ודוכד טילוס לכל דרכי

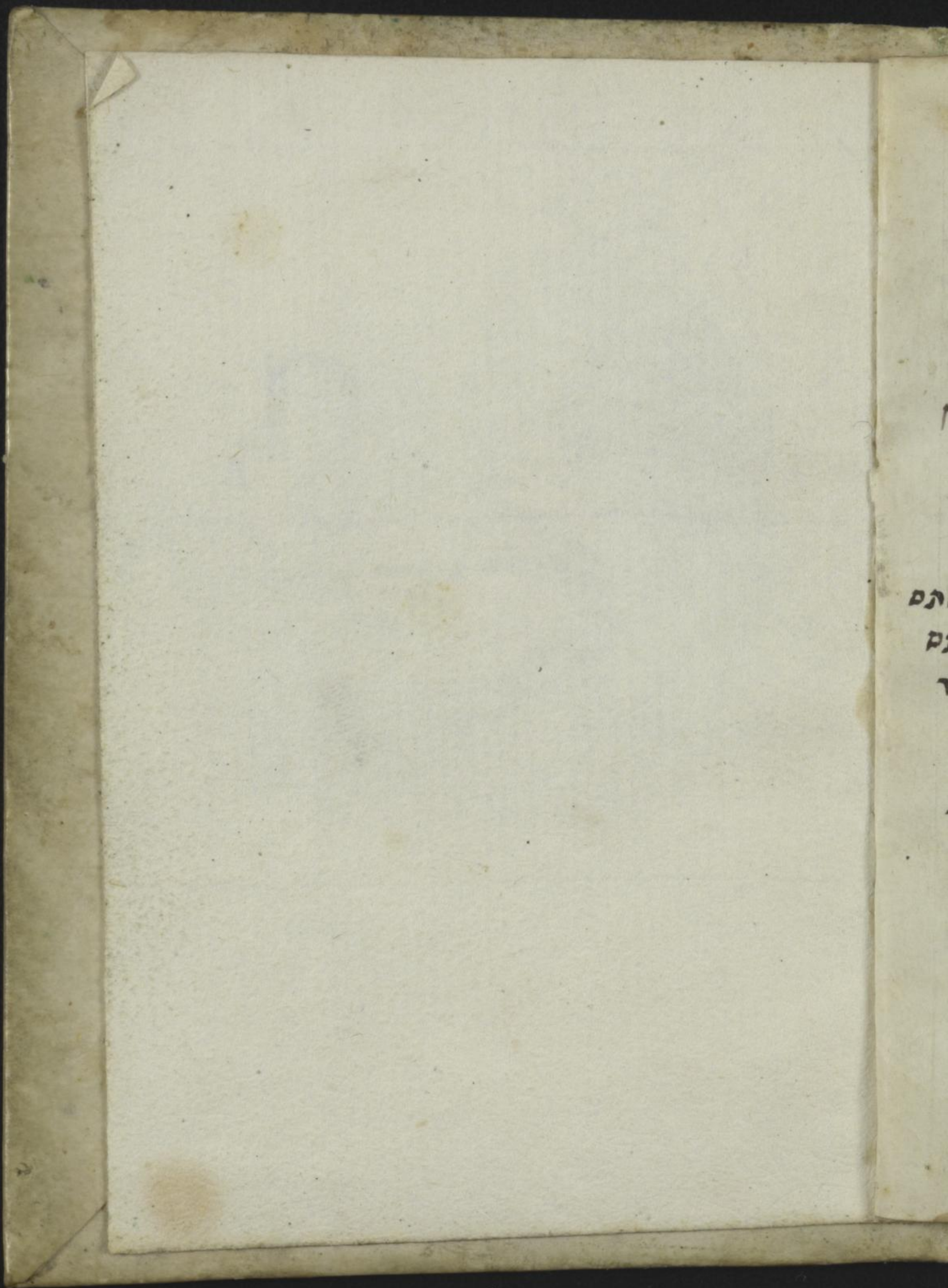
עמלק . גאה ביעזרו וברם לו צור - - -
וגדולתו יקצה לו לכד . דמוה צנפזן - - -
ללכוד וכלכד . ציקז להזמיד ונדנוד - - -
מורה . המון הודיע איבת אצובין - - -
ועורר שגאה אחים לצנים . ולא זכר
רחמי שאל כי בתחלתו יעל אגב גולד - - -
אויב . זחם רשע להכריות אדוק . וכלכד - - -
טמא צידו טהור . חקד גבר יעל שגגה - - -
אצ . ורשע הוקף חטא יעל חטאין . טמון -
צלצו מחשבות ערומיו ויהנוכר לעשות
רעה . ידו שלח בקדושו & בקפו נהן -
להכריות זכרם . כראות מורדכי כי יצא
קצה ודתי המון נתנו בשוהן . לבז שק -
וקצר חקד וגזר אום וישב יעל האקר
מיו זה יעמוד לכפר שגגת ולוחות
חטאת עון אצוביכו . כף פרח מלולב
הן הדקה . יעודה לעורר יסנים .
קריקים הבהילו לענון להזקותו יין
חמות הנינים . עמד אביעזרו ונעל
ברזען

צדעו. יעשה לו עץ ונתלה עליו.
פיהם פתחו כל יושבי הצל כי קור
היון נהפך לפורנו. אדיק נחלך -
מור רצע. אויב ניהן תחת נעשו.
קיוו ובלויהם לעשות פורים ולשנוח
בכל שנה ושנה יראיה את תפלה
וורדכי ואקתר יחלן וכניו על העץ
תלית :

שושנה יעקב אלה וקמחה נראותם
יחד תכלת מורדכי הזועתם
היית לנאח. והקנותם בכל דור ודור
להודיע שכל קוץ לא יבואו ולא
יכלמו לנאח כל החוקים כך :
ארוך המן אשר ביקש לאצלו -
ארוכה דרש אשת ופחידו
ברוכה אקתר ציעדו. ברוך -
מורדכי היהודי
וגב חרבוניה זכור לטוב

חזק !

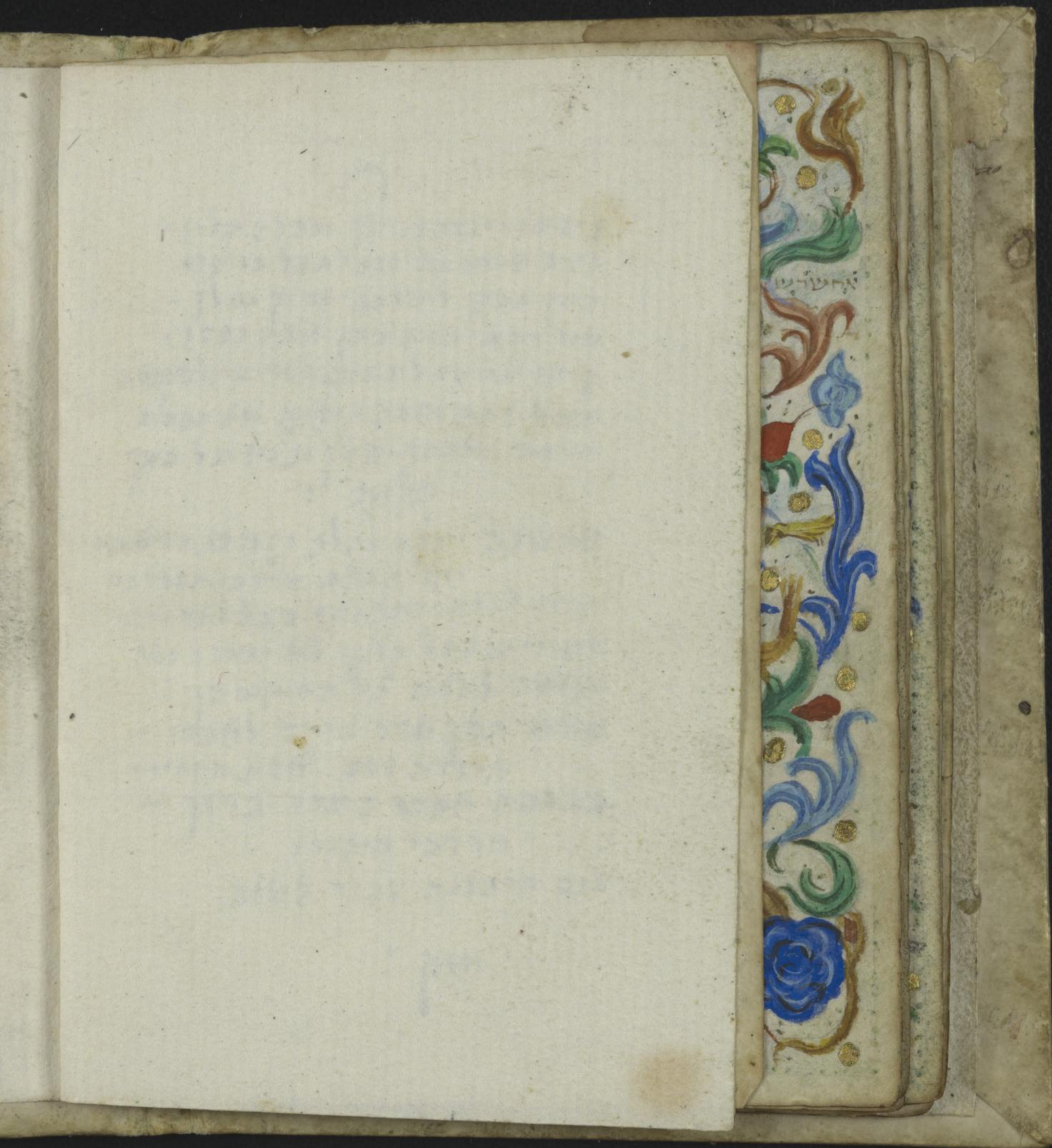

תם

קם

ר

LJS

BIBLIOTHECA

SCHOENBERGENSIS

41

SCHOENBERG DATABASE

OF MANUSCRIPTS

LJS

